

Woedemanagement - 2

Andrew Wommack

Deel 1. Goddelijke woede

Deel 2. De bron van goddeloze woede

Deel 3. Boosheid tegen God, anderen en jezelf

Oorspronkelijke titel: Ungodly Anger's Source

Te downloaden als MP3 bestand van: <http://www.awmi.net/extra/audio/1044>

Vertaling: 2008 Jan Vossen

Iedereen heeft te maken met woede, boosheid. Daar is geen ontkomen aan. Maar gaan we met onze boosheid om op de manier zoals Gods Woord ons aangeeft? Er bestaat een soort woede die van God is, maar zelfs de normale goddeloze woede wordt zeer verkeerd begrepen. Het is niet zo dat mensen of omstandigheden ons boos maken. In dit onderwijs reikt Andrew ons opmerkelijke waarheden uit Gods Woord aan over het onderwerp woede. Een goddeloze woede is de sociale standaard van tegenwoordig. Gods Woord leert ons alles wat we moeten weten om op een goddelijke manier met onze boosheid om te gaan.

Deel 2: De bron van goddeloze woede

Satan creëert nooit iets. Het enige dat hij ooit doet is dingen verdraaien en bederven. Satan heeft geen drift geschapen. God is degene die drift heeft geschapen, het vermogen om boos te worden en in ieder van ons geplaatst. Het is niet zo dat maar enkele mensen boos kunnen worden. Wij hebben allemaal het vermogen. Je manifesteert het wellicht anders. Sommige mensen worden gewelddadig en uiten hun woede en andere mensen richten het naar binnen. Maar wij hebben allemaal woede en dat komt omdat God het aan ons heeft gegeven. De allereerste stap in het omgaan met woede is dus beseffen dat er een juist gebruik van bestaat.

Gisteravond hebben we Efeziërs 4:26 behandeld waar staat: *Wordt toornig, en zondigt niet; de zon ga niet onder over uw toornigheid(SV)*¹

Het is een gebod van God om boos te zijn. Er bestaat een rechtvaardige vorm van boosheid, een rechtvaardige verontwaardiging en er staat: laat de zon niet over uw toorn ondergaan. Dat betekent niet dat jij je boosheid moet belijden voor je 's avonds naar bed gaat. Dit betekent: Wordt boos met een rechtvaardige soort boosheid en laat die niet inslapen of inzakken. Je moet jezelf opwekken. Je moet die rechtvaardige boosheid in stand houden. En ik heb heel wat teksten gebruikt. Deze spreken over hoe Jezus twee keer heel boos werd en de geldwisselaars de tempel uitjoeg. En Hij deed dat niet bepaald verontschuldigend, 'sorry jongens, ik moet dit nu eenmaal doen', in een poging de klappen te verzachten. Nee, Hij was heel boos. Hij gooide de tafels van de geldwisselaars om, Hij sloeg mensen en joeg ze zo naar buiten en Hij was daarin zondeloos. Dat was een correct gebruik van woede.

En ik heb gisteren heel wat opmerkingen gemaakt over wat de reden is waardoor onze maatschappij de verkeerde richting uit gaat. Dat is doordat Christenen niet

¹ Hier heb ik opzettelijk de Statenvertaling gebruikt omdat dit met de Telos, Lutherse en de Willibrord 78 de enige vertaling is die het toornig worden in de gebiedende wijs weergeeft. Diverse andere NL-vertalingen maken er iets passiefs van, dat je overkomt, bijvoorbeeld: 'als je toornig wordt dan....'

langer haten wat slecht is. De Bijbel zegt dat de vreze des Heren is: het kwade haten, trots en hoogmoed en iedere boze weg en woordendraaijer, die haat ik, Spreuken 8:13². Wij haten niet langer kwaad. Wij tolereren dingen. Wij zijn bang om iemand te beledigen.

Nu is er een verschil, en een dunne scheidslijn tussen wat ik hier zeg en het te gebruiken als aanleiding om een dwingeland te zijn, veroordelend en een geest van kritiek en dat soort dingen te hebben. Daar heb ik het niet over. Maar ik zeg wel dat er een juiste manier bestaat om boos te zijn. Wij moeten toornig zijn en niet zondigen.

Toen terroristen dit land aanvielen, had dit ieder van ons boos moeten maken. Maar ik heb heel wat predikers horen verkondigen: 'Nou, zij zijn óók Gods schepsels, en wij moeten in liefde wandelen. Laten we de andere wang toekeren en niet terugslaan en maar vertrouwen dat God wel iets zal doen'. Maar dat is gewoon hartstikke stom! Was dit te subtiel? Heeft iemand dit gemist? Dat is gewoon absoluut dom. Dat is helemaal niet wat de Schrift zegt. Ik heb hier gisteravond ook verzen over gegeven. Jezus zei dat als Zijn Koninkrijk van deze wereld was geweest, zijn dienaren gevochten zouden hebben.

Als je een geestelijke strijd voert, moet je die met geestelijke wapens voeren. Maar als je een fysieke strijd voert, als iemand vanavond hier met een pistool binnen zou komen en beginnen mensen te vermoorden en te terroriseren. Ik verzeker je dat ik alles zou doen wat ik maar kon om die persoon te overmeesteren. Ik zou niet meer geweld gebruiken dan nodig is. Als ze met een waterpistool binnenkomen en geen echte, dan zou ik ze niet doden. Maar ik verzeker je, dat er iets mis is met zo iemand. Ik zou hem overmeesteren en het pistool afpakken. En als het nodig was om hen te overmeesteren zou ik het helemaal niet verkeerd vinden om ze te slaan. Dat is een goddelijk iets!

Ik weet dat sommigen van jullie vinden dat ik gek ben. Dit past niet in het zachte, schaapachtige imago van predikers, die worden verondersteld over zich heen te laten lopen. Ik verdraag heel wat beledigingen. Ik verdraag heel veel kritiek. En als het omwille van het Evangelie is, om wat ik predik. Mensen hebben me in het gezicht gespuugd en ik heb geen woord in mijn zin overgeslagen. Ik ben gewoon blijven doorpraten. Mensen hebben gedreigd me te doden. Er zijn heel veel dingen gebeurd. Men weigerde ons een lening. Ze zeiden, jullie deugen niet. Je komt er financieel wel voor in aanmerking, maar jullie zijn televisiedominee, wij houden niet van dat soort types. Weet je, beledigingen over zoiets kan ik wel hebben. We zouden ook boos kunnen worden en iemand inhuren om ze aan te klagen en al die dingen doen. Maar weet je, dat hoort gewoon bij dat terrein als je een goddelijk leven leidt. Allen die voor God willen leven zullen vervolgd worden.³ Ik raak van dat soort dingen niet van streek.

Maar als jij mij wilt beroven van mijn \$20, zal ik daarom met je vechten. Amen? Als het geen geestelijk ding is, weet je, dan vecht ik terug en ik geloof dat dat een goddelijk iets is. Dit zou de reactie moeten zijn. Je kunt gewoon niet toestaan dat terroristen binnendringen en dood en verderf zaaien en dat soort dingen. Als ik de president was geweest, weet ik niet wat ik zou hebben gedaan.

² Spreuken 8: 13 De vreze des HEREN is het kwade te haten; hoogmoed en trots en boze wandel en een mond vol draaijerijen haat ik.

³ 2 Timoteüs 3:12 Trouwens, allen, die in Christus Jezus godvruchtig willen leven, zullen vervolgd worden.

Wat ik dus zeg is dat er ruimte is om boos te zijn, daar heb ik het gisteravond over gehad. Wat ik vanavond wil doen, is spreken over een verkéerd soort boosheid. En dat is waar de meeste mensen aan denken als je het hebt over boosheid. Dat is de reden dat ik dit 'woedemanagement' noem, omdat het goed is om boos te zijn. Als je passief bent, dan is dat één van de redenen dat satan toegang heeft tot je leven. Je moet jezelf opwekken. Maar je moet dit managen. Je moet het correct gebruiken.

Ik ga vanavond enkele zaken behandelen, maar laat me eerst het volgende heel precies zeggen. Ik wil dit punt eerst stellen en vanavond ga ik het verder uitdiepen als we hier doorheen gaan. Het allereerste ding waar we begrip en onderscheid in moet krijgen is het verschil tussen een rechtvaardige boosheid, een goddelijk soort boosheid en een zondige soort woede, die destructief is. Wij hebben allemaal ervaring met destructieve woede en gezien wat het aanricht bij ons en bij andere mensen. Maar het nummer één onderscheid tussen die twee is in feite waarom je boos bent. Het motief achter je woede, of dat zelfgericht is of ten behoeve van iemand anders. Dat is misschien niet zo duidelijk voor je, maar ik ga dit vanavond op zoveel verschillende manieren zeggen, dat je het zult begrijpen.

Maar als de reden waarom je boos bent, is dat iemand mij heeft geraakt, en dat jij bent aangetast, jóuw rechten zijn geschonden en dat je daarom boos bent, dan zul je bijna iedere keer ontdekken dat dit een demonische boosheid is. Zelfgerichtheid past nooit in Gods manieren. Maar als bijvoorbeeld iemand hier komt en mijn vrouw aan wil vallen, dan zou ik woedend worden en opstaan om haar te verdedigen, niet omdat ik aan mijzelf denk, of omdat ik denk: straks moet ik haar ziekenhuis en de rekening betalen, dit gaat me geld kosten. Maar als het niet zelfzuchtig is, maar omdat ik van Jamie houd, en als je aan háár komt, kom je aan mij, en ik houd van haar en ik zal haar beschermen, dan is dat een goddelijke instelling. Dat is een rechtvaardige boosheid.

Een vriend van mij, ik sprak hem vandaag nog over de telefoon, was in Engeland en kwam daar naar een van mijn samenkomsten. En 's avonds laat kwam een vrouw in de metro op hem af en zei: 'Geef me je geld'. En toen kwam een vent met een mes achter hem staan. Hij prikte hem in zijn rug en hij gaf zijn geld, zijn creditcard, alles wat hij had. En hij kwam naar de samenkomst en we moesten hem helpen, en hem geld geven, omdat hij niets meer had. En de meeste mensen zeggen: 'Wat had je anders kunnen doen'. Weet je wat? Voor mij is dat niet zelfzuchtig in die zin dat ik bang zou zijn om mijn geld kwijt te raken. Ik heb genoeg geld en ik kan meer geld verdienen. Maar als wij dit soort dingen niet meer zouden toestaan, en als mensen zouden vechten en weerstand bieden, dan zullen er altijd nog wel enkele mensen zijn die van een ander willen profiteren, maar ik zeg je dat iedere keer als iemand een ander wil beroven, ze de kans lopen een pak slaag van jewelste te krijgen, neergeschoten te worden of iets dergelijks, dan zul je veel minder van dat soort zaken hebben.

De reden dat ik zou vechten is niet zelfzuchtig, maar omdat ik haat wat er in onze maatschappij gebeurt. En de reden dat onze maatschappij in de richting gaat waarin ze gaat is, vanwege de passiviteit van mensen. En dat is wat mij motiveert. Het is geen zelfzuchtig iets omdat ik bezitterig ben vanwege mijn geld. Dingen zijn helemaal niet belangrijk voor mij. Maar integriteit en doen wat juist is, is wel belangrijk voor mij. En ik zal mijn leven in de waagschaal stellen om wat ik vind dat juist is te verdedigen.

En wat de meeste mensen in feite weerhoudt om die houding te hebben is zelfzucht! Ze denken: 'Dit kan me iets gaan kosten, deze vent doet me iets, hij gaat me pijn doen of beschadigen'. En in wezen is het zelfzucht die ons machteloos maakt. Weet je dat deze instelling de terroristen in staat stelde om deze vliegtuigen te kapen en ze op het World Trade Center te laten storten en op het Pentagon? Weet je waarom dat was? Uit angst, vanwege zelfgerichtheid. Want we hebben jarenlang gezegd: 'Als ze kapen, doe helemaal niets, maak ze niet boos, laat ze de zaak maar overnemen. Stel mensen tevreden die kwaad doen', En daarom was iemand met een eenvoudig plastic mesje in staat om honderden mensen in een vliegtuig te overmeesteren en duizenden mensen te vermoorden en het hele land terroriseren. Omdat mensen niet in actie kwamen. Toen de mensen in het vierde vliegtuig er uiteindelijk achter kwamen wat er gaande was, en ze beseften dat een terrorist tevreden stellen niet de juiste oplossing is, en de mensen besloten weerstand te bieden, zelfs al betekent het onze dood, hebben zij tegengehouden wat er gaande was.

Het heeft hen wel in dat vliegtuig hun leven gekost, maar ze geloofden dat dit vliegtuig onderweg was naar Washington D.C., wellicht gericht op het Witte huis en de gebouwen van het Capitool. Ze hebben waarschijnlijk duizenden levens gered. En weet je, er zijn heel veel mensen die zoiets hadden kunnen doen. Ze hadden dat ook op de andere vliegtuigen kunnen doen als wij geen cultuur hadden geschapen die zegt: 'Bescherm jezelf. Ook al sterven er duizenden andere mensen, om mijn leven te beschermen, jammer voor al die andere mensen, maar doe wat voor jou het beste is'. Weet je wat dat is? Dat is zelfzuchtig.

Zelfzucht zal je verlammen, en geloof het of niet, zelfzucht is wat je op een goddeloze manier boos maakt. Het draait allemaal om je 'zelf'! Laat ik je hierover een vers voorlezen. Het is Spreuken 13:10. Je zou niet geloven dat dit in de Bijbel staat als je het niet zelf leest. Sommigen van jullie zullen het helemaal niet eens kunnen zijn met wat ik hier voorlees. Je zult denken: 'Dat gaat niet over mij'. Jazeker wel!

Spreuken 13:10, dit is Schrift! Er staat: 'Alleen door trots komt er strijd, maar bij de goed geadviseerde is wijsheid'.⁴ Dit spreekt natuurlijk over een kwade wedijver of twist. Er bestaat ook een rechtvaardige (wed)ijver of woede. Maar dit spreekt over een kwade ijver, ruzie. Daar gaat het over. Spreuken 17:14 zegt: '*Het begin van een twist is als het doorsteken van een waterkering; laat dus af van wedijver voordat hij losbreekt*'.⁵

Hier staat dus dat door twist ruzie komt. Het gaat hier om een onrechtvaardige ruzie. Dit is een krachtige stelling. Er staat 'slechts' (alleen). Er staat niet dat voor de meeste mensen trots de oorzaak is van strijd en ruzie in hun leven. Er staat ook niet: 'Voor type A persoonlijkheden', voor bepaalde soorten mensen, voor Amerikanen, maar voor anderen is het anders. Er staat: 'slechts', dus slechts of uitsluitend door trots komt er ruzie. Dit is Bijbels. Het enige dat zorgt

⁴ Noot vertaler: In dit geval letterlijk vanuit het Engels vertaald wat Andrew voorleest uit de King James Version: Spreuken 13:10 Only by pride cometh contention: but with the well advised is wisdom. De NL-vertalingen trekken allemaal het woordje 'slechts' bij 'strijd' en niet bij 'trots'. NBG: Door overmoed ontstaat slechts twist, maar bij hen die zich laten raden, is wijsheid.

⁵ Noot vertaler: Het sleutelwoord is hier 'contention', te vertalen met wedijver, trots, ruzie etc. Dat zowel in Spreuken 13 als in Spreuken 17 in de King James Version voorkomt, maar in geen enkele NL-vertaling consequent met hetzelfde woord wordt vertaald. King James Version: The beginning of strife is as when one letteth out water: therefore leave off contention, before it be meddled with. NBV heel goed: Wie een ruzie begint, ontketent een stortvloed; staak de strijd voordat hij losbarst. GNB: Het begin van een ruzie is als een breuk in een dam: je moet ophouden met twisten, wil je niet overspoeld worden.

dat jij tot ruzie, twist, goddeloze ruzie, boosheid komt, is door trots. Dat is het. Er bestaat geen andere optie. (stilte in de zaal) Dat zijn niet veel amens hierop.

Op een keer predikte ik hierover in Pueblo Colorado. Ik sprak er heel lang over en na de samenkomst kwam een man naar me toe. Hij was Spaans en hij zei: 'Ik geef toe dat ik heel veel problemen heb, ik wil niet beweren dat ik volmaakt ben, maar trots hoort daar niet bij. Als ik een probleem heb, is dat eerder grote minderwaardigheid. Ik vind mezelf het uitvaagsel van de aarde. Ik ben altijd maar kritisch op mezelf en vind me zelf niks en minderwaardig. Ik verzeker je dat ik geen last heb van trots. En ik weet ook dat ik een heel boos, verbitterd mens ben'. Hij zei: 'Dit kan ik niet begrijpen'. Nou je moet trots op de manier definiëren, zoals de Bijbel dat doet. Wij hebben tegenwoordig een eenzijdig idee over trots. Wij denken dat trots gelijk staat aan arrogantie. Iemand die beweert: 'Ik ben de grootste' en zichzelf boven andere mensen verheft, dat noemen wij trots. En dat is ook trots. Maar het is maar één manifestatie van trots.

Weet je wat een andere manifestatie van trots is? Je moet je even vasthouden, want dit zal sommigen van jullie shockeren. Verlegenheid! Schuwheid. Dat is een extreme vorm van trots. Als jij een schuwe, timide persoon bent, dan ben je een supertrots persoon! En sommigen van jullie denken: 'Oh, dat kan helemaal niet!' Nou, het is net een stok. Een stok heeft twee tegenovergestelde uiteinden en ze staan altijd tegenover elkaar. Maar diezelfde stok 'trots' heeft één manifestatie die arrogantie is, maar de andere kant, het andere extreem van datzelfde ding is verlegenheid, schuwheid. Want dit is wat trots in wezen werkelijk is. In zijn meest eenvoudige vorm. Het kan zich op verschillende manieren manifesteren, maar op de meest eenvoudige manier is trots niets anders dan zelfzucht, zelfgerichtheid, aan jezelf denken. Het maakt niet uit of je zelf denkt dat het beter is dan ieder ander, of dat je zelf denkt dat het erger is dan ieder ander. In beide gevallen is het zelfgericht. Het gaat allemaal om ik en mij.

En ik kan dit met overtuiging zeggen, omdat ik voordat God in mijn leven ingreep ik een super verlegen persoon was. Ik was zó introvert dat ik iemand niet aan kon kijken als ik met iemand sprak. Sommigen van jullie vinden dat misschien moeilijk te geloven, maar het is de feitelijke waarheid. Ik kan me nog herinneren toen ik in de hoogste klas van de middelbare school zat dat iemand langs me liep op straat en goedemorgen zei. En hij was al twee straten verder voordat ik goedemorgen terug durfde te zeggen. En ik ging in mijn auto zitten en dacht, wat is er nou toch mis met mij. Ik ben 18 jaar oud en ik kan niet eens hallo tegen iemand zeggen! Ik was introvert. Ik was verlegen. En weet je, ik kan je met zekerheid vertellen wat er binnenin mij gaande was.

Als ik aan iemand werd voorgesteld, dacht ik niet aan die persoon, wie is die persoon, ik wil wel iets van hem weten, ik wil weten wie hij is en wat hij heeft en wat God in zijn leven aan het doen is. Maar in plaats van aan die ander te denken, als ik iemand ontmoette, dacht ik: 'Oh nee, wat zullen ze wel van mij denken. Ik vraag me af of wat ik zeg goed is. Zal ik hun naam wel kunnen onthouden, wat gaan ze wel...' En het ging allemaal om mij. Het was absoluut 100% zelfgericht en dat is de reden waarom ik timide en schuw was.

Sommigen van jullie kunnen zeggen: 'God heeft wonderen voor mij gedaan'. Sommigen van jullie zijn genezen, van sommigen zijn hun huwelijken hersteld, sommigen hebben grote wonderen in hun leven zien gebeuren. Jullie hebben dingen die andere mensen zouden kunnen zegenen. Maar als ik je nu zou vragen

om op dit podium te komen en gewoon vertellen wat Jezus heeft gedaan, dan zouden sommigen van jullie in paniek raken. Je zou verstijven en niet in staat zijn iets te vertellen. Waarom? Omdat je niets te vertellen hebt? Omdat God niet goed is? Omdat je niet van God houdt? Nee! Weet je waar het allemaal om gaat? Wat gaan mensen wel denken van MIJ! Mij, mijzelf, ik! Jouw verlegenheid, jouw schuwheid, is zelfzuchtig. Als je meer van andere mensen zou houden dan dat je van jezelf houdt, zou je er álles voor over hebben om te vertellen wat God in jouw leven heeft gedaan en dat met iemand anders delen.

Weet je waarom je niet aan meer mensen getuigt? Vanwege je eigenliefde, omdat je bang bent dat iemand je zal afwijzen. Je loopt liever de kans dat iemand sterft en naar de hel gaat, dan dat iemand naar jou kijkt en je een fanatiekeling noemt. Dáár gaat het allemaal om. Het is allemaal zelfzuchtig. Dat is het! En wat ik hier probeer te doen is je te laten zien dat als de Schrift zegt: 'Alleen door trots ontstaat twist', dan betekent het precies wat het zegt. Je hebt misschien nooit van jezelf gedacht dat je een trots persoon was, maar als je een zelfzuchtig persoon bent, dan ben je een trots persoon. Als jij een timide persoon bent, altijd maar denkt 'wat gaat iedereen van mij denken, zal ik alles wel juist zeggen?' dan ben je een zelfzuchtig, zelfgericht persoon! Meestal kom je hier vanzelf overheen. Maar het is de waarheid.

Toen ik met prediken begon, was ik een extreem introvert persoon. Maar God heeft mijn leven op zo'n wonderbaarlijke manier aangeraakt dat ik het niet meer kon tegenhouden. Ik moest het iemand vertellen. En ik begon te prediken en toch, ik denk dat het het meest afschuwelijke ding in mijn leven was. Jamie kan het bevestigen. Ik begon een Bijbelstudiegroep voordat we trouwden. En Jamie was een van mijn beste vrienden. We baden samen. Zij kwam naar me toe en sprak me aan en ik zei: 'Ik kan het niet', omdat ik letterlijk door vrees verlamd was, wat mensen wel van mij zouden denken. Ik was introvert. En toch dwong ik mezelf om te prediken en het was gewoon zielig. Als jij het nu een trieste vertoning vindt, het was toen echt veel erger dan nu. Ik ben echt een heel stuk verder gekomen. En ik worstelde maar, werd heen en weer geslingerd en het was zo erg, dat ik de eerste twee jaar iedere keer als ik sprak en preekte, dan voelde ik me zó vernederd. En ik dacht: 'God, ik heb zowel U als mijzelf te schande gemaakt!' En dan zwoer ik dat ik nóóit meer zou spreken. Ik ga nóóit meer voor een groep mensen staan. Ik zweer het. En ik bedoelde het echt serieus. Maar het was net zoals Jeremia 20:9 zegt als vuur dat in mijn beenderen brandde. Ik kon het niet meer uithouden,⁶ en dan zei ik weer: 'God vergeef me voor die domme eed. Ik moet het weer doen'. En ik probeerde het weer en het was gewoon verschrikkelijk. En zo werd ik maar heen en weer geslingerd. En op het laatst was ik in een samenkomst, en het was triest, en na afloop kwam een man naar mij toe, en hij zei: 'Weet je, je hebt echt een paar goede dingen te zeggen. Maar als jij méér zou geven om de mensen voor wie je predikt dan om jezelf, zou je ook nog een zegen kunnen zijn'. En dat kwam aan als een pijn. Pioeuw in de roos en ik zag: dat is wat er aan de hand is. Het gaat allemaal om mij. Ik denk steeds maar aan mijzelf.

En ik ben veranderd. En als ik nu predik gaat het helemaal niet meer om mij. Ik weet dat er heel veel mensen zijn die het heel wat beter kunnen vertellen dan ik. Ik weet dat ik met een boers accent praat. Er zijn ook mensen die niet struikelen

⁶ Jeremia 20: 9 Maar zei ik: Ik wil aan Hem niet denken en in zijn naam niet meer spreken, dan werd het in mijn hart als brandend vuur, opgesloten in mijn gebeente; wel matte ik mij af om het in te houden, maar ik kon het niet.

over hun woorden. Er zijn mensen die heel wat meer voorstellen dan ik, maar ik weet dat God iets in mijn leven heeft gedaan en ik geloof dat ieder van jullie zou moeten weten wat ik weet. Dat geloof ik. En ik denk aan jullie en probeer dingen over te brengen. En het gaat niet over mij, maar over jullie. En dat heeft mij van mijn verlegenheid verlost. Ik kan je daarom verzekeren dat mijn schuwheid en mijn verlegenheid zelfzucht was. Ik was bereid om liever andere mensen te laten sterven en naar de hel te laten gaan, dan mijzelf blootgeven en mogelijk een fout maken. En nu ben ik veranderd. Het interesseert mij niet meer wat je van mij vindt. Zolang je de waarheid maar ontvangt die ik probeer over te brengen. En dat heeft mijn leven veranderd.

Wat ik hier dus probeer over te brengen is dat als de Schrift zegt dat alleen door trots wedijver voortkomt, dan ga jij misschien denken: 'Nee, dat is niet waar, dat slaat niet op mij'. Ik verzeker je van wel. Misschien moet je jouw definitie van trots veranderen. Hier is een vers in Numeri 12. Dat zal je helpen te herdefiniëren wat trots is. Numeri hoofdstuk 12.... Nee, dat klopt niet. Ik zit helemaal niet in Numeri. Exodus. Leviticus! Zie je dat er heel veel mensen zijn die dit veel beter kunnen dan ik? Ok. Numeri hoofdstuk 12. Daar staat: *1 Mirjam en Aäron maakten aanmerkingen op Mozes vanwege zijn huwelijk met een Ethiopische vrouw: 'Hij is met een Ethiopische getrouwd!'* Mozes was een Jood en zag eruit als een Arabier, een Midden-Oosten type mens. En een Ethiopische was zwart. Dit was dus een interracial huwelijk. Mozes trouwde met een Afrikaanse vrouw en zijn zus en broer spraken er schande over, vanwege dit huwelijk. En in vers 2 staat: *Ook zeiden ze: 'Heeft de HEER soms uitsluitend bij monde van Mozes gesproken en niet ook bij monde van ons?'* De HEER hoorde dit. Met andere woorden, er staat dat hun kritiek aan dat interracial huwelijk was verbonden. Ze leverden kritiek en hielden op met hem te eren en hoog te achten, omdat hij iets had gedaan dat in hun ogen verkeerd was. En daarom begonnen ze kritiek te leveren en hem naar beneden te halen. Ze gingen zijn leiderschap ter discussie stellen en zeiden: 'Jij bent niet de enige door wie God spreekt. Wij zijn evenzeer Gods kanalen.' Ze gingen zijn gezag aanvechten.

En kijk nu eens hiernaar in vers 3: *Nu was Mozes een zeer bescheiden man – niemand op de hele wereld was zo bescheiden als hij* (NBV vertaling). Dat is nogal een krasse uitspraak! Wij weten niet precies hoeveel mensen er op de aarde waren in die tijd. Maar we weten wel dat Mozes meer dan 3 miljoen Joden uit Egypte had geleid. En die waren daar een minderheid. Er moesten dus meer dan 3 miljoen Egyptenaren geweest. Wellicht vijf of tien miljoen of zo. En dan had je nog de mensen die in het beloofde land woonden. Dus wie weet, hoeveel miljoenen mensen er toen op de hele wereld waren. En Mozes was de meest bescheiden mens op de hele wereld. Dat is een krasse uitspraak. En weet je wat het nog krasser maakt? Mozes is degene die dit heeft opgeschreven!

Weet je, de manier waarop de meeste mensen nederigheid definiëren: ze denken dat nederigheid is, jezelf als het uitvaagsel van de aarde zien, dat jij jezelf nooit verheft boven wie dan ook. Dat je nooit iets aardigs of goeds over jezelf zegt. Dat zou dan trots zijn. Maar je kunt wel jezelf bekritisieren, jezelf afkraken en jezelf tot de grond toe afbreken. Dat zou dan nederigheid zijn. Nee, dat is het niet. Dat is domheid.

Echte nederigheid is niet uitgaan bóven wat God over je gezegd heeft, maar ook niet er ónder! Echte nederigheid is gewoon geen eigen mening over jezelf hebben. Je gaat aan geen enkele kant overdrijven. Maar religie heeft ons zo'n

haat tegen arrogantie geleerd, dat mensen zichzelf afkraken, terwijl ze dat niet echt menen. Alleen maar omdat het een religieuze houding is. Het is hypocriet. Eigenlijk zijn ze op zoek naar een achterdeurtje om naar complimenten te vissen.

Waarschijnlijk hebben jullie allemaal wel eens iemand horen zeggen: 'Nou, de Heer heeft gezegd: maak een vrolijk geluid. Ik ben niet zo'n geweldige zanger, maar ik maak gewoon een vrolijk geluid. Bidden jullie maar voor me'. Dan gaan ze zingen en blijken ze tien jaar operaopleiding te hebben gehad en daardoor een geweldige stem. Weet je wat ze doen? Dat is een religieuze truc om zichzelf naar beneden te halen om zo naar complimentjes te vissen. Ze hopen dat je naar ze toekomt en zegt: 'Hé, je hebt een geweldige stem, je moet niet zoiets over jezelf zeggen'. En als je dit niet gelooft, nou, spreek ze maar eens aan in de supermarkt op een weekdag en zeg: 'Man, je had helemaal gelijk, ik denk dat het de beroedste stem was die ik ooit heb gehoord. Maar het was wel vrolijk'. Zeg ze dat maar en kijk eens of ze dan echt zeggen: 'Nou ja, broeder, dat had ik je toch gezegd'? Man, je krijgt waarschijnlijk een dreun in je gezicht. Hun woede ontvlamt omdat ze in feite zelfgericht waren. Ze geloven echt niet dat ze zo'n beroerde stem hebben. Het is gewoon een maniertje van ons. Onszelf naar beneden halen terwijl je er geen barst van meent. En je denkt dat dat nederigheid is. Nee, dat is tróts! Je bent gewoon bang voor wat anderen zullen zeggen.

Mozes schreef onder inspiratie van de Heilige Geest: 'Ik ben de nederigste mens op de hele aarde!' Echte nederigheid is over jezelf zeggen wat God zegt. Als God zegt dat je rechtvaardig bent, en jij zegt: 'Oh, ik zou nóóit van mijzelf beweren dat ik rechtvaardig ben', dan ben je trots. Je bent arrogant, omdat jij jouw mening boven die van God stelt! Een echt nederig persoon is iemand die niet echt interesseert wat voor hemzelf geldt. En als God zegt dat je een schoft bent, dan zeggen ze: 'Ik ben een schoft. God heeft gezegd dat ik een schoft ben'. En als God zegt: 'Jij bent de meest fantastische persoon in deze hele zaal'. Dan zeggen ze: 'God heeft gezegd dat ik de meest fantastische persoon in deze zaal ben. Is dat niet geweldig'? Dát is een nederig persoon.

Weet je, op dit moment, van al deze mensen in deze zaal moet er iemand zijn die meer nederig is dan alle anderen. Er moet hier iemand zijn die de meest nederige persoon is in deze zaal. En ik vraag jullie niet om dit te doen, maar als ik zou vragen dat iedereen zijn hoofd buigt, sluit je ogen en laat iedereen bidden. En laten we gewoon God vragen om te spreken en ons te laten zien wie de meest nederige persoon in deze zaal is. En als God tot jou spreekt dan moet jij je hand opsteken en ons laten weten dat jij de meest nederige persoon bent. En als jij denkt: 'Zoiets zou ik nóóit doen. Wat zullen de mensen wel van mij vinden'? Dan ben jij niet de nederigste persoon. Een waarlijk nederig, zachtmoedig persoon zou zeggen: 'Vader, wie is het'. En als God zou zeggen: 'Het is degene naast je', zou je blij zijn en zeggen: 'wat een geweldig voorrecht om naast de meest nederige persoon in deze zaal te zitten'. Maar als God zou zeggen: 'Jij bent het', man, dit is geweldig, God heeft gezegd dat ik de meest nederige ben. Je zou gaan staan en het zeggen en geen moment denken aan wat andere mensen er van vinden. Echte nederigheid is gewoon niet jezelf maar naar beneden halen. Het is gewoon geen eigen mening over jezelf koesteren. Het is gewoon niet zelfgericht zijn.

Wat maakt mensen tot helden die andere mensen redden. Ik heb dit een beetje bestudeerd. Ik herinner me een voorval, waarbij in Washington DC een vliegtuig

was neergestort. Het was van de landingsbaan gegleden en in het ijskoude water terecht gekomen. Mensen zaten in dit vliegtuig te verdrinken. En er waren omstanders, mensen zetten hun auto stil, het was midden in een sneeuwstorm. En mensen gingen hun auto uit en doken in het water en begonnen mensen te redden. En 2 of 3 van die mensen, die heen en weer zwommen en mensen uit het vliegtuig haalden en aan de kant brachten, stierven zelf. Ze gaven hun leven in een poging andere mensen te redden. En enkele anderen overleefden het. Het medische personeel hielp hen en waren in staat hen te stabiliseren. En een van hen werd voor de TV geïnterviewd. En ik herinner me nog heel speciaal dat ze deze ene man vroegen, die toevallig langsreed. Hij was gestopt, zag wat er aan de hand was, dook het water in en ging er verschillende keren in en uit. Hij redde een aantal mensen hun leven. Ze interviewden hem en vroegen. Waarom deed je dit? Hij zei: 'Nou, er waren mensen in nood, ze hadden hulp nodig'. En de interviewer zei: 'Maar wat dan met jouw eigen vrouw en kinderen'? Hij had het leven van een kind gered en het kind aan wal gedragen. Hij vroeg: 'Hoe zit het met jouw gezin. Heb jij geen kinderen'? En hij zei: 'Ja, ik heb kinderen'. En hij zei: 'Dacht je niet aan je eigen kinderen? Jouw eigen kinderen hadden vaderloos kunnen zijn. Waarom zou jij je eigen leven opofferen om iemand anders kind te helpen, dat je nooit hebt gekend'? En deze man gaf een echt onthullend antwoord. Hij zei: 'Eerlijk, ik heb geen moment aan mijn eigen kinderen gedacht. Ik heb ook geen moment aan mezelf gedacht. Ik kon alleen maar aan deze mensen denken'. En dát is de reden dat hij in staat was zijn leven in de waagschaal te stellen. Hij was in staat zijn eigen leven op te offeren.

Weet je, als wij, als jij iemand in moeilijkheden zou zien en je gaat zitten denken: 'Heb ik mijn verzekeringpremie wel op tijd betaald? Is die uitkering hoog genoeg? Zijn mijn kinderen meer of minder waard dan hun kinderen? Misschien heb ik wel 3 kinderen, maar hoe weet ik dat dit hun enige kind is? Is het niet beter als ik ervoor zorg dat ik vader blijf voor mijn 3 kinderen en dit kind maar laat sterven?' Als jij aan dat soort dingen gaat denken, dan zou helemaal niemand van ons ooit iets heldhaftigs doen. De mensen die iets heroïsch doen, die hun leven afleggen, zijn mensen die niet zelfgericht zijn. Ze denken meer aan iemand anders dan aan zichzelf.

Ook vanavond hebben wij militairen over de hele wereld. En ik kan je verzekeren dat die jongens moeilijkheden te verduren hebben. Maar degenen die het met de juiste instelling doen, ontkennen niet dat er moeilijkheden zijn, maar ze kijken naar het doel, en ze zeggen: 'Het is de moeite waard. Als ik mijn leven niet in de waagschaal stel, en als ik niet voor iets sta...' Deze vrijheid en mogelijkheden die wij hebben en al die mensen die maar kritiek hebben en tegen dit land spreken en dat soort dingen, ze zouden niet de vrijheid hebben om dat te doen. Ik verzeker je dat de Irakezen je nooit de vrijheid zouden geven om hun regering te bekritisieren. Ze zouden je hebben vermoord. En sommige mensen hebben genoeg tegenwoordigheid van geest om te zeggen: 'Ook al ben ik gescheiden van mijn familie, ook al heb ik Kerstmis gemist, er bestaat iets dat belangrijker is dan ik'. En de mensen die maar zitten te denken: 'Laat ze het maar uitzoeken'. Alleen maar omdat het jou nog niet is overkomen, dat is in feite zelfzucht. Maar als het aan jouw deur klopt, als jij geterroriseerd wordt, als iemand jou iets aandoet, dan word je woedend, omdat het, nogmaals, zelfgerichtheid is wat deze hele wereld knettergek maakt.

God heeft ons helemaal niet gemaakt om zelfzuchtig te zijn. Toen Adam en Eva zondigden, zegt de Schrift, beseften zij dat ze naakt waren. En daarom

verborgen zij zich. Weet je, daar zit heel wat meer aan vast dan alleen het feit dat zij naakt waren. Ze hebben ervoor gezorgd dat moord, overspel, homoseksualiteit, vreselijke dingen de wereld inkwamen. Er was zoveel meer aan de hand dan alleen maar dat zij beseften dat ze naakt waren. Waarom was dát zo'n probleem? En ik lees hier tussen de regels door. Ik kan hier heel lang onderwijs over geven. Ik heb een tape getiteld: 'Christelijke filosofie deel 1' die hierover gaat. Maar weet je waar het om ging toen zij beseften dat ze naakt waren? Ze waren niets méér naakt nádat ze hadden gezondigd dan ze waren vóórdát ze zondigden. Sommige mensen denken van wel. Sommige mensen denken dat ze met de glorie van God waren bekleed en symbolisch gezien zou je er zo over kunnen spreken.

Maar letterlijk genomen was er helemaal geen 'licht' waarin ze gekleed gingen. Ze waren geen draadje naakter nadat ze gezondigd hadden in vergelijking met voordat ze zondigden. Het enige wat er veranderde was dat ze zagen en beseften dat ze naakt waren. En dat is weer belangrijk omdat ze vóór hun zonde zó bewust waren van God, dat ze helemaal niet nadachten over of ze wel kleding aan hadden of niet. Amen? Nou, dát is Godsbewustzijn. Ze dáchten helemaal niet aan zichzelf. Ze schonken helemaal nooit enige aandacht aan het feit of ze naakt waren of niet. Maar nadat ze zondigden werden ze zelf-bewust. Zelfgericht. Zonde liet de zelfzucht binnen. God heeft ons helemaal niet geschapen om zelfzuchtige wezens te zijn. God had ons geschapen om net als Hem te zijn. God had de wereld zo lief dat Hij gaf... Wij waren in Zijn beeld en gelijkenis geschapen en zelfzucht is volkomen een kenmerk van de val, dat deze wereld regeert en overheerst. Het was nooit de bedoeling dat wij zo zouden zijn.

En álle boosheid heeft zijn wortel in zelfzucht. Als jij niet zelfliefhebbend zou zijn en meer van jezelf houden dan van een ander, dan zou je nooit zo boos op hen zijn en hen zo behandelen als dat je nu doet.

De Bijbel zegt dat we dood zouden moeten zijn voor onszelf. Als je een lijk zou nemen en vanavond een lijk hier neer zou leggen. Ik zou dat lijk kunnen schoppen, er op spugen, er tegen schreeuwen en tieren. Het lijk beledigen of negeren. Als het dood is, zou het hem niets kunnen schelen. God heeft jou gezegd om dood te zijn. En als jij dood voor 'jezelf' zou zijn, als jij niet meer van jezelf zou houden dan van andere mensen, dan zou het je niet interesseren wat mensen over je zeggen. Het zou je niet interesseren of iemand je de erkenning zou geven, of niet. Weet je waarom het je zoveel doet of je een schouderklopje krijgt? En waarom we de dingen doen die we doen? Omdat we onszelf zo liefhebben. Je kunt gewoon niet ieder ander onder controle houden.

Sommige mensen proberen hun geloof te gebruiken om te zeggen: 'Oh God, houdt alle vervelende mensen vandaag uit mijn buurt, oh God, haal deze persoon weg. Niemand zal nog verkeerd over mij spreken. Vandaag zal er niets slechts gebeuren, vandaag wordt een geweldige dag'. Waarom? Omdat jij jouw geloof hebt gebruikt om alle tegenstand te verwijderen? Dat is helemaal geen Bijbelse manier. De Bijbel heeft helemaal niet geboden om te bidden en alle verzoeking te verwijderen. Ze heeft je geboden niet toe te geven aan verzoeking. Jij kunt andere mensen niet veranderen. Satan heeft echt meer dan genoeg mensen tot zijn beschikking. Als het nodig was zou hij er een paar hierheen brengen. Maar hij heeft mensen waarvan ik je verzeker dat ze met hem zullen samenwerken en er zal áltijd iemand te vinden zijn die in staat is jouw 'ontstekingsknop' te vinden. Er zal nooit een moment zijn dat er geen tegenstand

is, en weerstand en kritiek tegen jou. Maar wat je wel kunt doen, is aan jezelf sterven. Je kunt met deze eigenliefde afrekenen tot waar je andere mensen meer liefhebt dan jezelf. En als je dat doet, maakt het niet meer uit wat mensen je aandoen. Het doet er niet meer toe wat je partner tegen je zegt, of niet zegt als je niet meer van jezelf houdt dan van ieder ander.

Ik zag een keer een programma op TV dat tegen de doodstraf was gericht. Ze probeerden de opinie te beïnvloeden zodat niemand meer in de doodstraf zou geloven. Wat ze deden was, ze namen een man die een vrouw had verkracht en haar had vermoord om zijn zonde te verbergen. Hij werd gepakt en veroordeeld. Hij zat in 'death-row'⁷ en ze hadden een foto van hem waar ze hem lieten zien in zijn cel. Dit was een grauwe cel waar hij zat, en hij zat met zijn hoofd in zijn handen, ineengedoken op zijn knieën. Hij was droevig en depressief. Ze zetten de film op zwart wit, haalden alle kleur eruit om het nog droeviger en emotioneler te maken. Ze lieten dit enge vreselijke gebouw zien. Ze speelden trieste droevige muziek erbij, en toen gingen ze de gang in en lieten zien waar hij zou worden geëxecuteerd. Hij zat in 'death-row'. En ze lieten die man weer zien. En om het sterker te maken begonnen ze zijn babyfoto's te laten zien. En weet je, als je dit ziet... Ik geloof in de doodstraf. Ik ben er niet blij om, het is niet iets waar ik me door gezegend voel, maar Genesis 9 en andere verzen zeggen dat als iemand een ander doodt, hij dat met zijn eigen leven moet boeten. En ik geloof dat het afschrikwekkend werkt en ik geloof dus in het nut van de doodstraf. Maar in ieder geval, ook al geloof ik in doodstraf, als je zo iemand ziet die geëxecuteerd gaat worden en ze laten zijn babyfoto's zien. Dan is het moeilijk om te denken dat die baby op een dag wordt gedood om wat hij heeft gedaan. Ongeacht wat het is, het is gewoon moeilijk. Het speelt op je emoties in.

En vervolgens lieten ze hem zien, opgroeiend en spelend. Ze lieten hem zien hoe hij een stokpaardje reed, met speelgoedgeweertjes. En met vijf jaar werd hij seksueel misbruikt door zijn vader en werd mishandeld. Hij groeide op in inrichtingen en opvoedingshuizen. Hij was afgewezen, vreselijke dingen waren er gebeurd. En tegen de tijd dat ze op het moment kwamen dat hij deze misdaad beging, begreep je zijn achtergrond. Je voelde dan zó mee met deze jongen. Hier zat ik, geloofde in de doodstraf, maar toch kreeg ik het gevoel en de gedachte: 'God, dit moet toch anders kunnen? Is dit echt de beste manier om met deze situatie af te handelen?' En terwijl ik daarnaar keek en hier over nadacht, sprak de Heer tot mij en zei: 'Wat zou er gebeuren als je precies ditzelfde publiek dat naar deze dingen kijkt zou nemen, bij wie al deze emoties worden opgewekt, medelijden, en begrip voor deze man, ook al heeft hij een afschuwelijke misdaad begaan. Wat zou er gebeuren als je hetzelfde publiek zou nemen en hen de babyfoto's laten zien van het meisje dat hij heeft verkracht? Je zou háár leven zien, hoe zij opgroeide en haar onschuld. En stel je voor dat zij Christen was en net met iemand was verloofd. Al deze geweldige toekomstplannen. En dan komt de een of andere perverse man haar leven binnen, en om zichzelf te bevredigen verkracht hij haar. En dan is hij nog niet eens mans genoeg om zijn eigen misdaad onder ogen te zien en vermoordt hij haar. Hij heeft geen enkel respect voor haar leven en doet al die dingen. Als jij precies hetzelfde publiek zou nemen dat nu medelijden voelt voor deze kerel en hen de kant van het verhaal van de vrouw zou laten zien, zouden dezelfde mensen een knokploeg vormen om die kerel zonder proces op te hangen'.

⁷ 'Death-row' een speciale rij cellen in een gevangenis, alleen bestemd voor ter dood veroordeelden.

God sprak daardoor tot mij en zei: 'Het is voor 100% afhankelijk van hoe je tegen dingen aankijkt'. Als jij maar denkt aan: 'hoe zit het met mijn rechten'. Dan zul je een boos persoon zijn. Je zult dan dingen doen. Iemand snijdt je in het verkeer, gebruikt zijn richtingaanwijzer niet, of doet iets anders verkeerd. Dan wordt jij woedend. Heeft iemand van jullie, steek je hand niet op, heeft iemand van jullie wel eens iets lelijks gezegd als iemand je sneed of iets deed voor jouw neus? Heeft zo iets je wel eens geërgerd en boos gemaakt? Wat zou er gebeuren als je bijvoorbeeld in staat zou zijn om in het hart van die persoon te kijken. Laten we eens veronderstellen dat ze net van het ziekenhuis komen. En ze hebben net het bericht gehoord dat hun partner, waar ze al vijftig jaar mee samen zijn, gaat sterven. Ze hebben het nét te horen gekregen en daarom was hun hoofd niet helemaal bij het rijden op de manier zoals zou moeten. Ze hadden pijn en huilen. Misschien zaten ze midden in een echtscheiding of is er wat anders gebeurd. En daardoor zijn ze vergeten hun richtingaanwijzer aan te zetten. Natuurlijk zijn er personen die gewoon botteriken zijn die je snijden. Maar laten we eens veronderstellen dat iemand echt iets verkeerd deed en jij kon zien dat ze onder vreselijke druk stonden, pijn en hartzeer hebben, zou je dan geen bewogenheid voelen in plaats van oordeel als je kon zien waarom ze doen wat ze doen?

Maar de waarheid is dat de meesten van ons nooit denken aan wat de andere persoon eventueel kan denken. Het enige waar jij aan denkt is: 'Zij hebben mij beledigd. Zij hebben mij geraakt. Ik ben het centrum van het Universum. Hoe waagt, wie dan ook, maar iets te doen zonder met mij rekening te houden.' Wij denken dat wij het zijn. Amen of wee mij? En ik verzeker je dat dát is wat je boos maakt. Dát veroorzaakt dat je de dingen doet die je doet. Omdat je zo verliefd bent op jouw 'zelf'. Weet je, als jij meer van je partner zou houden dan van jezelf, dat als zij boos en bitter zou worden en iets zeggen dat jou kwetst, dan zou je eerste gedachte moeten zijn: 'God, wat is er mis met haar? Wat is er met haar gebeurd? Waarom is ze zo verbitterd?' Waarschijnlijk merk je in de helft of meer van de gevallen dat ze verbitterd is vanwege iets dat jij haar aandeed. En weet je, dat zou je hele situatie veranderen. Maar in plaats daarvan denken de meesten van ons alleen maar aan zichzelf.

Iedereen heeft wel een humeur. Als ik boos of bitter werd, richtte ik het meestal naar binnen. Ik ging dan mokken. De medische wetenschap zal je vertellen dat dat in feite erger is dan degenen die het er allemaal gewoon uit gooien. Je doet misschien jezelf en een ander pijn als je het eruit gooit, maar je gooit het tenminste je lichaam uit. Ik liet dingen gewoon dagen, wekenlang maar smeulen en roken binnenin mij. Dat is nog steeds humeur. Dat is net zo goed boosheid. Maar ik gaf er nooit lucht aan. Ik zei nooit dingen of deed dingen. Maar mijn broer was het type, die sloeg je gewoon verrot. Ik werd een paar keer bijna vermoord. Hij vermoorde me bijna enkele keren. Maar in ieder geval, mijn broer had deze driftbuien, maar als het voorbij was, kwam hij altijd naar me toe en zei: 'Het spijt me, ik besepte niet dat ik je pijn deed. Vergeef me alsjeblieft'. En weet je wat hij zei door dat te doen? Hij zei: 'ik dacht alleen maar aan mezelf. Ik was zelfzuchtig, ik dacht niet aan jou, anders zou ik je geen pijn hebben gedaan'. Ik garandeer je, wie ook van jullie die driftig zijn, en sommigen denken: 'nou, zo ben ik nu eenmaal, ik ben gewoon een driftkikker, ik ben Iers, ik ben Italiaans', we hebben duizend en één uitvluchten om te zijn wie we zijn, maar ik verzeker je dat de reden dat je driftig bent, is dat je denkt dat jij het centrum van het heelal bent, en jij je gewoon niet interesseert in wie dan ook, behalve in jezelf. Dat is de reden dat jij driftig bent.

Je kunt nu wel gaan beweren dat dit of dat de oorzaak is, en 'ik ben in een driftig gezin opgegroeid', dat zijn dingen die zo lijken te zijn. Maar als je het laag voor laag zou afpellen, dan blijft de grondregel: 'slechts door trots ontstaat wedijver (twist)'. Het enige wat jou doet ontsteken in een goddeloze woede is het feit dat jij zó gericht bent op jezelf. Jij beoordeelt alles in het licht van jezelf. En je denkt alleen maar aan jezelf. En dat is wat je zo'n boos en woedend persoon maakt. Als jij andere mensen meer zou liefhebben dan jezelf, kan ik je verzekeren dat je een genadig en vergevend persoon zou zijn.

Als jij altijd meer aan de andere persoon zou denken dan aan jezelf, zou je altijd een vriendelijk persoon zijn. Je kunt gewoon niet tegelijk genadig en zelfzuchtig zijn. En je kunt ook niet driftig zijn zonder zelfzuchtig te zijn. Dat is gewoon de manier waarop God ons heeft gemaakt. Zelfzucht is een eigenschap die door de val bij ons binnenkwam. Dat is niet zoals God ons heeft gemaakt. God is zelf niet zo. God hield meer van ons dan van zichzelf. Hij heeft zichzelf geofferd en zei dat dit de grootste liefde is dat een mens zijn leven geeft voor een ander. God had ons geschapen om op de ander gericht te zijn, maar zelfzucht is de norm geworden. En onze maatschappij van tegenwoordig bevordert zelfzucht, en wij komen zelfs zover dat minderheidsgroepen kunnen zeggen, ongeacht hoeveel andere mensen daardoor last wordt bezorgd: 'Ik heb rechten'. Het gaat allemaal om eigen rechten. En jij laat het hele land extra belasting betalen om rekening te houden met jouw handicap, om jou deze voordelen te geven. En het doet er niet toe wat wie dan ook moet betalen. 'Zelf' heeft zijn rechten. En ik ga 'zelf' promoten. En die instelling stinkt. Het is een goddeloze instelling en die ligt aan de wortel van al ons leed en al onze gekwetsheden.

Zelfs bij het sterven. Als de persoon die sterft christen is, en jij hebt rouw, weet je waarom je rouwt? Gewoon om jezelf. Als die persoon christen is, is hij nu in de aanwezigheid van God en verheugt zich in God. Ik zeg niet dat het verkeerd is om iemand te missen van wie je houdt, daar is niets mis mee, maar ik zeg dat het je helpt om te begrijpen dat het niets te maken heeft met: 'Oh, dit is tragisch, wat erg wat deze persoon is overkomen'. Nee, de waarheid is dat het tragisch is wat met jónu is gebeurd en dat jij hen niet langer om je heen hebt.

Ik heb een medewerker wiens jonge dochter stierf in een vijver die hij had gegraven. Ze was een jaar oud en viel in de vijver en verdrong. En ik ging naar hen toe. En er waren honderden mensen die langskwamen. En terwijl we daar zaten en naar mensen luisterden die langskwamen en het lichaampje zagen en die zeiden: 'Oh, nu zal ze nooit weten wat het is om haar eerste schooldag te hebben. Ze zal nooit fietsen. Ze zal nooit trouwen'. En ze praatten maar en huilden en hadden het erover hoe tragisch het was. Die dingen zijn natuurlijk triest en tragisch. Maar weet je, deze man had uiteindelijk honderden mensen bij elkaar en vroeg mij om een kleine herdenkingsdienst te doen. En ik dacht: 'God, hoe ga ik deze mensen troosten'? Dit is tragisch wat er is gebeurd.

Wat ik in principe deed, was gaan staan en ik vertelde ze: 'Ik hoorde mensen zeggen: 'ze zal nooit leren fietsen, ze zal nooit haar eerste schooldag meemaken, ze zal nooit haar eerste zoen meemaken of naar de 'Proms' gaan. Ze zal nooit afstuderen, ze zal nooit trouwen en kinderen krijgen'. En ik zei: 'Maar ik kan je verzekeren dat in de aanwezigheid van de Heer zijn, en bij Jezus zijn, die je liefheeft, beter en geweldiger is dan fietsen, een eerste schooldag of een eerste kus'. En ik verzekerde hen dat dit kleine meisje haar fiets niet zal missen, maar

ook niet de pijn, de verwerping, de kritiek en ziekte'. En ik begon hen te vertellen hoe goed zij er aan toe was en ik zei: 'Kijk, wij zullen haar missen, maar erken dat wij rouwen om onszelf! Wij zullen haar eerste schooldag niet zien, wij zijn degenen die de vreugde van deze dingen niet zullen kennen'.

Over onze pijn heb ik een tape getiteld: 'Zelfzucht, de oorzaak van alle pijn'. Alle pijn in jouw leven draait om zelfgerichtheid. Als jij andere mensen meer zou liefhebben, als jij meer van God zou houden dan van jezelf, dan zou jouw pijn tot bijna niets gereduceerd worden. Dat is een krasse uitspraak. Maar het is waar.

Dus we spreken over boosheid. En mensen zeggen: 'om met boosheid af te rekenen moet je tot tien tellen'. En wij hebben al die kleinigheden die wij doen om met boosheid om te gaan. Ik zeg niet dat je er niets aan kunt hebben, maar ik zeg dat het net zo nuttig is als een verband om een afgezet ledemaat. Het is gewoon niet toereikend. Je moet de wortel ervan aanpakken. En weet je wat de wortel van al je boosheid is? Dat is het feit dat jij op jezelf gericht bent en jezelf liefhebt. En je 'zelf' is net als een drugsverslaving. Het kan nooit bevredigd worden. Als jij op jezelf gericht bent en probeert jezelf te bevredigen, zul je altijd teleurgesteld raken.

Dit is waarom huwelijken stuklopen. In ieder geval, een van de voornaamste redenen. Dat komt omdat het 'zelf' zo belangrijk is gemaakt en gepromoot wordt, en wij denken: 'Ik heb rechten en ik heb een van God gegeven recht om gelukkig te zijn. Ik heb een van God gegeven recht dat iedereen mij correct zal behandelen'. Dat is niet zo. En jij begint eraan in de verwachting dat dit de persoon is die j^óu gelukkig gaat maken. De meesten van ons hebben niet iemand getrouwd om ons leven voor neer te leggen en om h^én te helpen de persoon te zijn die ze zouden kunnen zijn. D^át is Gods soort liefde. Weet je wat de meesten van ons deden? Wij zochten iemand waarvan wij dachten dat die óns gelukkig zou maken. Wij waren niet bezig met geven, maar met krijgen, ontvangen.

Jullie vrouwen, gingen ervoor om de kerel aan de haak te slaan die de captain was van het footballteam, mr. America, zodat mensen zouden zeggen: 'Wauw, is dit jouw man'? Dat ze hem zouden bewonderen en daar zou jij je beter door voelen, het zou jouw ego strelen. En dan raken ze hun haar kwijt, ze krijgen een buikje, dat is, als je borstkas naar beneden is gezakt! En opeens is hij niet langer de persoon die, als ze hem met jou zien, zeggen: 'oh, wat ben jij een geluksvogel dat jij deze 'hunk' als echtgenoot hebt'. En opeens zeg je: 'Ik voel gewoon geen liefde meer voor hem'. Je hebt nog nooit liefde voor hem gevoeld, je voelde alleen maar liefde voor jezelf en het was voor jou een manier om jezelf te bevredigen. Hij was als een rietje in de limonade, dat heb je leeggezogen en als je gegorgel hoort en ze zijn je niet langer van enig nut: 'Ik ben mijn liefde kwijtgeraakt en we kunnen gewoon niet meer verder'. Nee, je hebt hem nooit liefgehad. Het enige dat je hebt gedaan was hem opgebruiken en nu ben je erop uit om iemand anders te gebruiken.

En je kunt maar niet begrijpen waarom je nooit tevreden bent. Je kunt je zelf helemaal niet bevredigen. De enige manier om het zelf te bevredigen is het verloochenen. En hou op met eraan toegeven. En leren dat het meer gezegend is om te ontvangen dan om te geven. En leer dat het pas in het verliezen van je eigen leven is dat je er echt achter komt waar het leven allemaal om gaat.⁸ Dat

⁸Mat. 10: 39 Wie zijn leven vindt, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest om Mij nentwil, zal het vinden.

is wat Jezus leerde. De wereld zegt: 'Bevredig jezelf, promoot jezelf als eerste boven ieder ander'.

Jezus zei: 'Sterf aan jezelf'. Zet Hem op de eerste plaats, zoek eerst het Koninkrijk van God. Heb andere mensen lief. Acht anderen hoger dan jezelf. Fillipenzen hoofdstuk 2.⁹

Dat is wat Jezus onderwees, maar wij doen precies het tegenovergestelde en de meesten van ons hebben zelfs geen idee van wat we aan het doen zijn. Wij denken: 'Als ik niet voor mijzelf zorg, wie dan wel'? Nou, God! Als jij God op de eerste plaats stelt, zal Hij voor jou zorgen. En je zult gelukkiger, blijer, meer tevreden zijn dan ooit als jij stopt met te proberen jezelf te bevredigen. Jij bent gewoon niet het centrum van het universum.

Dit is heel eenvoudige Theologie: Er is maar één God en jij bent hem niet. Wij aanbidden onszelf. En laat ik zeggen dat ik dit niet wil zeggen om jou te bekritisieren of naar beneden te halen. Ik zeg dit om ons begrip bij te brengen. Want zolang jij nog denkt: 'Het is die vrouw die U mij hebt gegeven, die is het probleem',¹⁰ dan zul jij het probleem nooit aan kunnen pakken. Het probleem was niet God, het probleem was niet Eva, het probleem was Adam zelf. Het probleem is niet wat andere mensen jou hebben aangedaan. Het probleem is niet je maatje. Het is niet je partner die jouw leven ellendig maakt. Het is de manier waarop jij op je partner reageert die je leven ellendig maakt. Het is het feit dat jij zoveel van jezelf houdt.

Man, ik kan je zoveel getuigenissen geven. Laat ik je heel snel vertellen over deze vrouw die vroeger voor me werkte. Ze had een man en twee kinderen van haar eerste man. Haar eerste man was gestorven. Ze had drie bedrijven geërfd, waar heel veel geld in zat. Ze was helemaal gestrest. Ze ging een donutswinkel binnen en een man liep naar haar toe. Hij zei hoe zij heette, hoewel hij haar nog nooit eerder had gezien. Hij zei: 'Ik ben God en als jij mij aanbidt zal ik je problemen oplossen'. De vrouw was niet wederomgeboren en aanbad hem. Ze trouwde met die kerel en hij werd haar echtgenoot. Nou, deze kerel kon het hele Nieuwe Testament citeren. Hij was een baptistendiaken. En toch was hij demonisch bezeten. Hij verliet 's nachts zijn lichaam, krabbelde langs de muren. Hij leviteerde tafels¹¹. Er manifesteerden demonen. Op een keer brak hij haar nek tijdens een vechtpartij. Hij goot heet vet over haar heen en bezorgde haar 3e-graads verbrandingen. Hij probeerde al dit soort dingen te doen. Hij liet de kinderen in de kelder wonen. En als ze ooit de kelder uit zouden komen, zou hij ze doden.

En op dit punt kwam ik haar tegen. Zij was nét wederomgeboren en vlak daarvoor had hij geprobeerd de kinderen te doden. En de politie had ze op het tuinpad uit elkaar moeten halen. In ieder geval, ze brachten haar bij mij en zeiden: 'Zeg tegen deze vrouw dat ze helemaal niet verplicht is om met deze kerel samen te blijven wonen'. En dus zei ik: 'Je hoeft niet met deze man samen te wonen'. Gewoon zo. Even oprecht als dit. En ze keek naar mij en vroeg: 'Wat bedoel je eigenlijk'. Ik zei: 'Nou, de Bijbel zegt: 'Als hij blij is om bij je te blijven, blijf dan.'¹² Het klinkt niet alsof hij blij is om bij je te blijven. Wat mij betreft ben

⁹ Fil 2:3 Zonder zelfzucht of ijdel eerbejag; doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf; en ieder lette niet slechts op zijn eigen belang.

¹⁰ Genesis 3: 12 Toen zeide de mens: De vrouw, die Gij aan mijn zijde gesteld hebt, die heeft mij van de boom gegeven

¹¹ Leviteren van tafels. Paranormale manier om tafels door geestelijke kracht te laten zweven.

¹² 1 Korinthiers 7: 13 En een vrouw moet, als zij een ongelovige man heeft, en deze erin bewilligt met haar samen te wonen, die man niet verstoten. 14 Want de ongelovige man is geheiligd in zijn vrouw en de ongelovige vrouw is geheiligd in de broeder. Anders zouden immers uw kinderen onrein zijn, doch nu zijn zij

je vrij om te gaan'. En zij zei: 'Maar'? En ik zei: 'Maar je hóeft niet te gaan. Je bent vrij om te gaan. Ik heb niet gezegd dat je móet gaan'. En ze zei: 'Hoe kan ik in een huis blijven waar de kerel me mishandelt'. En ik zei: 'Nou, als je geen geloof hebt, dan kan dat niet, maar als je geloof hebt, het is de duivel in hem die hem zich laat gedragen op de manier zoals hij doet. En groter is Hij die in jou is, dan die in de wereld is'. En ik zei: 'Ik kan je leren hoe dit te overwinnen'. In ieder geval, deze vrouw kwam voor me werken. Het is een lang verhaal, maar ik begon haar uit te leggen. Ze was woedend op hem en haatte hem en de meeste mensen zouden hebben gezegd: 'en terecht'. Nou, dat is zo als je denkt dat jouw belang en jouw rechten belangrijker zijn dan wat dan ook. Maar ik vertelde haar: 'De reden dat jij zo gekwetst en zo boos bent is omdat jij zoveel van jezelf houdt'. En ik weet dat velen van jullie nu je pijlen op mij afschieten. Maar er staat: 'Alleen door trots'. 'Nee', zeggen de meesten, 'dit is gerechtvaardigd'.

Weet je, ik heb haar geleerd hoe ze deze vent kon liefhebben. En zij begon na te denken over zijn achtergrond. Ze ontdekte dat hij toen hij in Jamaica werd geboren, dat hij aan de duivel was gewijd. Er was bloed geofferd. Hij was bij zijn geboorte aan satan gegeven. Hij was demonisch bezeten opgevoed. Ze begon liefde en mededogen voor deze kerel te krijgen. Ze ging een goddelijke bewogenheid te krijgen voor deze man, die haar zoveel leed had berokkend. Ze gingen naar een huwelijksadviseur. Dat was een vriend van mij. Die had beter moeten weten. Maar hij vroeg allereerst de man naar zijn kant van het verhaal. En hij begon te vertellen: 'Ze heeft mijn nek gebroken, ze heeft kokend vet over mij heen gegoten. Zij leviteert tafels'. Hij beschuldigde haar van alles dat hij zelf had gedaan. Deze huwelijksadviseur werd zo boos dat hij ging staan en tegen haar schreeuwde en zijn vrouw moest hem naar beneden trekken. Tenslotte kreeg hij zichzelf weer in bedwang en hij zei tegen de vrouw: 'Oké, wat is jouw kant van het verhaal'.

Nou, laat ik jou eens vragen. Als jouw partner heeft gelogen en al die dingen heeft gedaan, en jón beschuldigt van alles waar je niet schuldig aan bent. Zou jij op de eerste plaats al hebben gewacht totdat iemand zou vragen wat jouw kant van het verhaal is? Ik verzeker je dat bij de meesten van jullie je na twee woorden al overeind was gesprongen om jezelf te rechtvaardigen. Jezelf te verdedigen. Jezelf te promoten. Zij liet hem gewoon over haar tekeer gaan. En toen hij haar vroeg: 'Wat is jouw kant van het verhaal'? Zei zij: 'Ik dacht vroeger dat hij mijn probleem was, maar dat is hij niet'. Ze zei: 'Ik ben het probleem, ik ben net zo goed deel van het probleem in dit huwelijk als hij is. Ik heb hem niet liefgehad. Ik heb hem niet geëerd en gerespecteerd zoals een vrouw zou moeten'. En zij vertelde alleen maar over de dingen waar God haar op aan sprak.

Velen van jullie denken: 'Afschuwelijk'. Weet je wat hier de uitkomst van was? De huwelijksadviseur zei: 'Ga maar van haar scheiden'. Hij wilde geen vervolgspraak meer met hen maken. 'Dit is voorbij, scheid maar van deze boosaardige vrouw'. Toen zij daar weggingen keek de man haar aan en zei: 'Waarom heb je jezelf niet verdedigd'? En ze zei: 'God heeft mij al genezen en al voor mijn pijn gezorgd. Ik ben meegekomen om jou te helpen. En als mij vernederen en afkraken jou helpt om hier uit te komen vind ik dat prima'. En weet je wat deze kerel deed? Het joeg letterlijk de duivel uit hem weg. Hij verloor al zijn macht om te leviteren en dingen te doen. Hij ging bij haar weg. Zes maanden lang was hij vertrokken. Zij haalde de kinderen uit de kelder en

heilig. 15 Maar indien de ongelovige haar verlaat, laat hij haar verlaten. De broeder of zuster is in dit geval niet gebonden; tot vrede heeft God u geroepen.

begon hen te helpen en te bedienen. Tenslotte werd hij wederomgeboren. Hij kwam terug, hun huwelijk werd hersteld. En toen kregen ze problemen omdat hij prediker wilde worden en zij geen zin had om een predikantsvrouw te zijn. En dit vond allemaal plaats omdat iemand de partner meer liefhad dan zichzelf.

De meesten van ons die hier zitten zouden zó gefocust zijn op onze rechten, dat we alleen maar kleine toegevingen zullen doen aan onze partners, maar vooral onszelf op de eerste plaats zullen stellen. Maar dat is niet de instelling die Jezus had. Jezus gaf álles dat Hij had voor ons. Dát is een goddelijke houding. Zelfzucht is een goddeloze houding.

Ik moet gaan afsluiten. Laat me met het volgende eindigen. Het spijt me dat ik zo lang ben doorgedaan, maar je hoort hier niet vaak iemand over spreken dus ik moet erover spreken zolang ik jullie heb. Amen? Ik ben tenminste over mijn verlegenheid heen. Maar weet je waarom wij zo zelfzuchtig zijn? Zo ben je geboren! Toen je op deze aarde kwam was je moeder de hele nacht in de weer met je te baren. Ze was moe. Had slaap nodig. En het interesseerde jou geen ene moer. Als jij gevoed wilde worden, of een schone luier, dan zette je het op een brullen. Als je hier een klein kind van een week oud in deze samenkomst zou meenemen, die zou zich er niets van aantrekken of iemand hier het Woord wilde horen of wat jij zou willen ontvangen. Ze beseffen niet eens dat er iemand anders bestaat. Ze gaan huilen, onderbreken de hele samenkomst. Ze worden woedend, vertonen een humeur van heb ik jou daar, en een ander interesseert ze helemaal niets. Zij zijn de enige persoon die bestaat. Zij zijn het centrum van het universum.

Ieder van ons is zo geboren. En daar is niets mis mee als je een week oud bent. Maar het probleem is dat ouders hun kinderen horen op te voeden om hier vanaf te komen. Wij moeten onze kinderen afbrengen van zelfgerichtheid. Wij zouden onze kinderen moeten leren zichzelf te verloochenen. Het is door je eigen leven te verliezen dat je het zult vinden. Het is beter te geven dan te ontvangen. Maar weet je, heel weinig ouders hebben zelf deze les geleerd en daardoor versterken ze alleen maar zelfzucht. Als een kind een driftbui heeft in de winkel en de ouders zeggen: 'Nee, je mag geen snoep. We gaan thuis eten. Je mag nu geen snoepen, want dan eet je niet', is het enige dat een kind hoeft te doen, op de grond vallen, gillen, brullen en om zich heen meppen. En weet je wat de meeste ouders zullen doen? Omdat ze zelfgericht zijn: 'Oh, wat zal iedereen wel van mij denken, iedereen kijkt naar me. Iedereen denkt, wat een verwend nest heb jij'. En je geeft je kind maar wat ze willen. Niet omdat het goed voor ze is, maar omdat het goed voor jou is, en je liever je kind beschadigt. Zo zie je dat zelf natuurlijk niet, maar je doet alles wat nodig is om je kind stil te krijgen, én jezelf tevreden te stellen. In plaats van te doen wat voor het kind het allerbeste is. En door dat te doen heb je de zelfzucht versterkt en beloond.

Het probleem is dat wij nu 30, 40, 50, 60 jaar oud zijn en volwassen verwende blagen zijn die nooit hebben geleerd dat iemand anders belangrijker is dan jij. Je bent niet het centrum van het universum. En de meesten van ons zijn niets anders dan volwassen blagen. We gaan wel niet langer op de grond liggen krijsen, op onze duim zuigen of een driftaanval krijgen. Wat wij doen is: zij hebben mij beledigd, dus ik praat 3 of 4 dagen niet meer met ze. Je keert ze de rug toe en straft ze op die manier. Dat is een volwassen manier van een driftbui. Je moet je duim uit je mond halen en volwassen worden. Stop met langer zelfgericht te zijn. Zo ben je geboren. En iemand moet je de waarheid vertellen.

Je vindt het misschien niet leuk wat ik zeg, maar ik zeg je de waarheid. En dit kan je leven veranderen.

En sommigen zeggen: 'Man, hoe verander ik dit?' Een van de eerste dingen is, dat je moet erkennen dat zelfliefde, en de god van je eigen leven zijn, niet goed is. God moet belangrijker voor je zijn dan jouw zelf. Andere mensen moeten belangrijker zijn. Ik zeg niet dat jij jezelf moet haten. Behandel jezelf goed. Maar hou meer van andere mensen dan je van jezelf houdt. Je moet allereerst leren dat dát de goede startpositie is. De meesten van ons gaan nooit die kant op, omdat het nooit gezegd wordt. In onze maatschappij van tegenwoordig wordt het 'zelf' gepromoveerd en verheerlijkt. Ik zeg je dat dit niet is wat het Woord van God leert. Het is je zelfzuchtige trots die je wedijverig, ruzieachtig en boos maakt. En als jij aan jezelf sterft kun je dat omdraaien.

De allereerste stap is dus weten, beseffen dat dát het juiste is. Je moet het model waarin je gelooft veranderen. En dan moet je je toewijden. In 2 Timoteüs 1:12 staat: *.....ik ben verzekerd, dat Hij machtig is, mijn pand, bij Hem weggelegd, te bewaren tot die dag.* Zonder toewijding geen bewaren.¹³ Jij moet een toewijding maken en zeggen: 'Sorry Vader, ik heb dit niet beseft'. Ik ben ervan overtuigd dat de meeste mensen in onze maatschappij dit gewoon niet weten. We hebben gewoon nooit de waarheid hierover gehoord. En de waarheid zal je vrij maken. Je moet het horen.

Dit is een harde boodschap maar als ik een uitnodiging doe is het niet ongebruikelijk dat 80 tot 90% van het publiek gaat staan en toegeeft: 'Ik ben een volwassen blaag'. Mensen reageren hierop omdat ze het nooit hebben gehoord. En als je het eenmaal hoort, moet je een toewijding maken en zeggen: 'Vader, vergeef me. Ik bekeer me hiervan en ga een toewijding maken dat ik God op de eerste plaats stel'. En als je die toewijding eenmaal hebt gemaakt, zal God je eraan houden. Maar dit is nog een belangrijk stuk informatie. In Romeinen 12:1 staat dat wij onszelf moeten aanbieden als: *...levend, heilig en Gode welgevallig offer: dit is uw redelijke erediens.* Je wordt geacht je 'zelf' te offeren. Je wordt geacht zelfliefde en eigen begeerten op te geven om God en andere mensen op de eerste plaats te stellen. Maar het probleem van een levend offer is, dat het van het altaar af blijft kruipen. Dit is niet maar een besluit dat je ooit één keer neemt en zegt: 'Ok, ik sterf aan mijzelf en ik zal nooit meer een probleem met mijn 'zelf' hebben'.

Hoe kun je van je 'zelf' afkomen. Ik heb gehad dat mensen naar mij toe kwamen na een boodschap als deze, en zeiden: 'Alstublieft, drijf het 'zelf' bij mij uit'. Ik kan geen 'zelf' bij je uitdrijven. De enige manier waarop ik jou van je 'zelf' kan scheiden is je doden, zodat je naar de hemel gaat, waar je een nieuw 'zelf' krijgt, een verheerlijkt 'zelf'. Maar nu op dit moment heb je een 'zelf', een zelfbewustzijn waar je mee moet afrekenen. En je kunt er niet in één keer mee afrekenen. Je kunt het niet letterlijk, fysiek doden. Je zult het moeten verloochenen. En dat zal een dagelijks gebeuren moeten zijn, dat jij aan jezelf sterft en jezelf verloochent. Het is een voortschrijdend besluit. Je vertrekt ergens, maar je komt nooit aan. Je moet gewoon beginnen en ermee omgaan. En het is een voortdurend proces. Opnieuw en opnieuw.

¹³ King James vertaling: and am persuaded that he is able to keep that which I have committed unto him against that day. Alleen de King James en de oude Staten vertaling hebben het begrip van iets dat ik aan HEM toevertrouw. De andere NL vertalingen hebben het over iets dat HIJ aan mij heeft toevertrouwd. Vgl. NBG57 en ik ben ervan overtuigd, dat Hij bij machte is, hetgeen Hij mij toevertrouwd heeft, te bewaren tot die dag.

Een mooie illustratie hiervan. Ik sprak ooit met Jim Erwin, de man die op de maan wandelde, de astronaut. En hij vertelde hoe ze die capsule naar de maan schoten. En ik dacht altijd dat de techniek zó geweldig was. Ze schoten dat ding recht naar de maan. En ze landde precies op de plek die ze hadden uitgezocht. Ik zat in Vietnam toen dat gebeurde en het interesseerde me echt. Ik vroeg hem dus honderduit. We hebben boeken uitgegild. En ik zei: 'Man, de technologie was gewoon zo...' En hij zei: 'Nee, zo was het helemaal niet. Wij werden gewoon afgeschoten. Ze gooiden de capsule in de richting van de maan, en vier en een halve dag lang moesten we iedere tien minuten een koerscorrectie uitvoeren'. En hij vertelde: 'Soms ging onze capsule wel 90% de verkeerde kant op t.o.v. de maan. En wij moesten dan weer corrigeren. En soms was het maar een fractie verkeerd'. Hij zei: 'De waarheid was, dat wij helemaal niet recht op de maan afgingen, wij gingen zo, zigzag'. Toen hadden ze een landingszone van 500 km lang. En hij vertelde dat toen hij de maanlander verliet, hij binnen anderhalve meter van de grens stond. Ze misten op anderhalve meter na een landingszone van 500 km lang! Ze waren maar ternauwernood in het gebied geland dat ze hadden uitgekozen. Maar ze hebben het gehaald. En terwijl hij dit vertelde sprak de Heer tot mij en zei: 'Zo is het ook in het afrekenen met 'zelf'.

Het gaat nooit zomaar van: 'Oké, ik maak een toewijding om niet langer mijzelf lief te hebben en ga andere mensen op de eerste plaats stellen en dan is het wel geregeld'. Nee, je moet wel eerst gelanceerd worden. Sommigen van jullie wisten niet eens dat het de bedoeling was om gelanceerd te worden. Je dacht dat je gewoon lekker bezig was, waar je zat. Sommigen wisten niet eens waar het lanceerplatform was. Je hebt nog nooit iets gedaan om jezelf te verloochenen. Je dacht dat het de bedoeling was dat je voor jezelf opkwam. Ik zeg je dat je moet veranderen. Je neemt dus een besluit en lanceert je zelf in die richting. Maar je zult de rest van je leven iedere tien minuten een koerscorrectie moeten uitvoeren. Straks is er misschien iemand die de laatste set tapes pakt, die jij had willen hebben, maar krijg je de kans op een koerscorrectie nog voor je deze zaal uit bent.

Misschien wil iemand straks vóór jou de weg oprijden en heb je de kans om te zeggen: 'Ik stel jou boven mij. Ga je gang, ga maar eerst'. Ik verzeker je dat je de rest van je leven iedere tien minuten een koerscorrectie zult hebben. Maar je moet beginnen. En sommigen van jullie hebben nog nooit de bewuste gedachte gehad dat iemand of iets belangrijker kan zijn dan jij. En je moet dat veranderen. Je moet deze waarheid ontvangen en een toewijding maken, en zeggen: 'God, ik wijd me toe, en vanaf nu zal ik niet meer van mijzelf houden dan van mijn partner, meer dan van andere mensen, en ik ga U het allereerst en het allermeeft liefhebben en andere mensen hoger achten dan mijzelf. Ik ben niet het centrum van het universum'. Jij zult dat besluit moeten maken. Niemand kan het voor jou maken. Het is jónw keuze. Amen?

En ik wil een uitnodiging doen. En ik wil het op deze manier doen. Iedereen hier heeft een zelf. En ook al hebben sommigen van jullie dit al begrepen en je bent al met jezelf bezig geweest. Je bent deze richting op gegaan, en je hebt andere mensen boven jezelf geplaatst, iedereen hier kan het béter doen. Niemand hier heeft ooit volmaakt met 'zelf' afgerekend. Wij hebben allemaal fouten en tekortkomingen. Voor sommigen van jullie is dit vanavond je koerscorrectie. Je bent wel al vertrokken. Je hebt deze waarheid gezien en gaat die kant op. Voor jou is dit een koerscorrectie. Het kan een grote of een kleine koerscorrectie zijn. Dus voor sommigen van jullie is het alleen maar een koerscorrectie.

Maar er zijn hier anderen, die misschien wel eens over sommige dingen hebben nagedacht, maar dit is voor jou een openbaring. Dit is voor jou geen koerscorrectie, jij houdt van je 'zelf' meer dan je zou moeten en je bent een zelfgerichte volwassen blaag. Je hebt het net erkend en zegt: 'Voor mij is dit openbaring. Ik heb dit nooit aangepakt'. Weet je, als je dit ontvangt en aanpakt dan weet je het. Ik kan je verzekeren. 23 Maart 1968 sprak God dit in mijn leven, en ik heb het aangepakt. En ik ben er nog steeds mee bezig. Maar ik kan je de tijd, de plaats en precies wat er gebeurde vertellen.

Er zijn er sommigen van jullie hier, die nog nooit iemand of iets méér hebben liefgehad dan jezelf. Jij bent de god van deze wereld. De god van je eigen leven. En je moet je bekeren. En je moet God op de eerste plaats zetten. Het is voor jou geen koerscorrectie. Dit is een totale ommekeer. En jij moet jezelf vernederen. En voor jullie die zeggen: 'Dit is geen koerscorrectie. Dit is een absolute ommekeer voor mijn leven. Ik moet veranderen en iemand anders boven mijzelf plaatsen', voor diegenen van jullie die zeggen: 'Dat ben ik', wil ik vragen om nu nederig genoeg te zijn om te gaan staan, waar je bent en te zeggen: 'Ik ben een volwassen blaag, die meer van zichzelf houdt dan dat ik van God houd en van andere mensen. En ik wil me bekeren'. Als jij dat bent dan wil ik dat je moedig genoeg bent om te gaan staan. Terwijl iedereen kijkt en je ogen open zijn. Het doel hiervan is jezelf te vernederen. Jezelf te verloochenen. Wat moet ik dan doen? Iedereen vragen zijn hoofd te buigen en de ogen te sluiten zodat jij niet in verlegenheid wordt gebracht? Ik wil juist dat je beschaamd bent. Dit is jezelf verloochenen. Amen?

Dit is een geweldige kans voor je om te handelen naar wat we besproken hebben. En als jij een van degenen bent die denkt: 'Wat gaat iedereen wel van mij denken'? Weet je, dan ben je zelfzuchtig. Voor de eerste keer moet je eens gaan denken: 'Wat zou God denken?' 'God, ik wil een toewijding maken. Ik wil iets aan U toevertrouwen. Ik wil wat U van mij denkt belangrijker maken dan wat andere mensen over mij denken'.

Nog iemand anders? Ik wil niet dat nog iemand opstaat nadat ik begonnen ben voor deze mensen te bidden. Als je wilt gaan staan wil ik dat je het doet terwijl ons hoofd omhoog is en onze ogen wijd open. Ik ga speciaal bidden dat het niet zal werken als je zit. Je zult moeten gaan staan om dit te ontvangen. Nog iemand anders? Ik krijg altijd mensen, er is altijd wel iemand die probeert te smokkelen en denkt dat je mij kunt laten bidden en jij het in je hart ontvangt. Zo gaat het niet werken. Je zult moeten gaan staan en jezelf vernederen. En dán zal God je verhogen.

Vader, ik dank U voor al deze mensen die vanavond het Woord van God hebben ontvangen.....